

Sygn. akt IV Cz 394/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Banaś

SO Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2013 r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. W.

z udziałem D. W.

o powierzenie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnimi E. W. i O. W.

oraz z wniosku D. W.

z udziałem A. W.

o ograniczenie władzy rodzicielskiej A. W. nad małoletnimi E. W. i O. W.

na skutek zażalenia A. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach

z dnia 3 czerwca 2013 r., sygn. akt III Nsm 108/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Chojnicach udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania w ten sposób, że w trybie art. 755 § 1 pkt 4 k.p.c. powierzył D. W. tymczasową pieczę nad małoletnimi dziećmi E. W. ur. (...) oraz O. D. W. ur. (...), do czasu prawomocnego zakończenia postępowania oraz nadał temu rozstrzygnięciu rygor natychmiastowej wykonalności. Z uzasadnienia tego postanowienia wynika, iż wnioskodawczyni A. W. i uczestnik D. W., będący rodzicami małoletnich E. i O., są małżeństwem, jednak od lutego 2013 r. mieszkają osobno. Przyczyną małoletnie dzieci mieszkają razem z ojcem. Wcześniej, od maja do grudnia 2009 r. to wnioskodawczyni mieszkała razem z dziećmi, jednak na początku 2010 r. zamieszkała sama w W., natomiast w czerwcu 2010 r. zamieszkała w C., w mieszkaniu, które kupiła po sprzedaży mieszkania w W.. Od początku 2010 r. do września 2011 r. małoletnie dzieci mieszkaly razem z ojcem, przebywając pod jego opieką. W lutym 2013 r. wnioskodawczyni ponownie opuściła dom rodzinny, zostawiając dzieci razem z uczestnikiem. W dniu 7 maja 2013 r. wnioskodawczyni, bez porozumienia z ojcem dzieci, odebrała dzieci ze szkoły i przedszkola, następnie wzięła je do swego mieszkania, skąd ojciec dzieci, odebrał

je dopiero 11 maja 2013 r., po uprzednich rozmowach z wnioskodawczynią. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia złożony przez uczestnika D. W. Sąd Rejonowy uznał za słuszny, wskazując, że podstawą jego uwzględnienia nie były tylko i wyłącznie opisane w nim okoliczności, jakie miały miejsce po dniu 6 maja 2013r. Sąd wskazał, że jakkolwiek na obecnym etapie postępowania nie może zweryfikować twierdzeń i uczestnika, iż jego żona A. W. cierpi na chorobę psychiczną lub psychozę z urojeniami o treści religijnej, to należy zauważyć, że obecne jej postępowanie zagraża dobru małoletnich dzieci. Po zabranii dzieci, co nastąpiło 7 maja 2013 r. bez wiedzy ojca, dzieci były pozbawione kontaktu z ojcem, sprawującym nad nimi bezpośrednią opiekę nieprzerwanie od grudnia 2009 r., nadto dzieci zostały pozbawione możliwości realizacji obowiązku szkolnego (w przypadku małoletniej E.) oraz możliwości dalszego uczęszczania do przedszkola (w przypadku małoletniego O.). Nadto Sąd stwierdził, że matka dzieci, pozostająca w silnym konflikcie z ojcem dzieci, która przejmuje bez porozumienia z uczestnikiem bezpośrednią pieczę nad dziećmi, nie liczy się z uczuciami i emocjami swoich dzieci i próbuje metodą faktów dokonanych uprzedzić, czy wręcz wymusić korzystne dla siebie rozstrzygnięcie sądu opiekuńczego o władzy rodzicielskiej nad dziećmi.

Z postanowieniem tym nie zgodziła się A. W. i zaskarżyła je w całości, zarzucając że jest ono krzywdzące dla niej i dla dzieci. Wniosła o pilne przeprowadzenie badań psychiatrycznych obojga uczestników postępowania.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawca wniósł o jego oddalenie.

Sąd II-iej instancji zważył, co następuje:

Zażalenie uczestniczki nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki udzielenia zabezpieczenia reguluje przepis art. 730¹ § 1 i 2 kpc, zgodnie z treścią, którego udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Zasadniczym warunkiem dopuszczalności zabezpieczenia jest wiarygodność roszczenia. Nie wystarczy, bowiem samo stwierdzenie, że roszczenie istnieje. Wnioskodawca musi jeszcze uprawdopodobnić, że ono mu przysługuje. Drugim z kolei warunkiem zabezpieczenia jest istnienie obawy, że brak zabezpieczenia mógłby pozbawić wierzyciela zaspokojenia. Niebezpieczeństwo to musi istnieć już w chwili żądania zabezpieczenia.

Obie wymienione powyżej przesłanki zabezpieczenia muszą zostać spełnione kumulatywnie.

Mając na względzie powyższe regulacje należy stwierdzić, iż argumenty przytoczone na uzasadnienie wniosku przez wnioskodawcę D. W. oraz ustalone w trakcie postępowania w szczególności sytuacji gdy uczestniczka postępowania zabrała w dniu 7 maja 2013r. dzieci ze szkoły i z przedszkola bez powiadomienia ojca, z którym zamieszkiwały, pozwalają na przyjęcie, iż istnieje po jego stronie przesłanka do żądania zabezpieczenia roszczenia na czas trwania postępowania.

Drugą przesłanką, która musi współistnieć, jest interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Ustawodawca wskazał w art. 730¹ § 2 kpc kryteria istnienia takiego interesu stanowiąc, iż istnieje on wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Nadto nie każde utrudnienie uzasadnia istnienie interesu prawnego, ale tylko takie, które ma charakter poważny, a więc trudny do usunięcia.

Mając na uwadze ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny oraz stan skonfliktowania stron, należy przyjąć również, iż powyższa przesłanka jest spełniona.

Nadto uwzględniając fakt, iż zabezpieczenie roszczenia jest rozstrzygnięciem wyłącznie na czas trwania postępowania, należy uznać, iż argumenty podniesione przez wnioskodawcę w uzasadnieniu wniosku i Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, zdaniem Sądu Okręgowego, pozwalają na przyjęcie, iż obie przesłanki do udzielenia zabezpieczenia zostały spełnione.

Przechodząc do oceny zasadności zażalenia złożonego przez uczestniczkę postępowania stwierdzić należy, iż nie jest ono zasadne, bowiem od czasu jej wyprowadzenia się, czyli od lutego 2013r., dzieci nieprzerwanie przebywały pod opieką ojca D. W. a dotychczas zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do zmiany tego stanu rzeczy przynajmniej do czasu wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, podyktowane jest jedynie dobrem małoletnich dzieci i dlatego należy je w pełni zaakceptować.

Wobec powyższego, na mocy art. 385 kpc, orzeczono jak w sentencji.